

- 2) Om den första frågan besvaras nekande, utgör då artikel 167 i direktiv 2006/112 samt den grundläggande principen om mervärdesskattens neutralitet och proportionalitetsprincipen med avseende på inskränkningen av rätten till avdrag för mervärdesskatt hinder för en nationell lagstiftning som genom artikel 30.4 i lag nr 724/1994 nekar en beskattningsbar person rätten till avdrag för den övervältrade erlagda mervärdesskatten på förvärv, återbetalning av den eller överföring av den till en påföljande beskattningsperiod för det fall personen tre beskattningsperioder i rad genomför mervärdesskattepliktiga utgående transaktioner i en omfattning som inte – då det är fråga om en extremt begränsad omfattning – anses motsvara vad som är rimligt att förvänta sig med beaktande av de tillgångar som personen tre år i rad förfogar över enligt bestämmelser i lag, och personen inte kan styrka att det föreligger objektiva förhållanden som utgör hinder och motiverar denna omständighet?
- 3) Om den andra frågan besvaras nekande, utgör då de unionsrättsliga principerna om rättssäkerheten och skyddet för berättigade förväntningar hinder för en nationell lagstiftning som genom artikel 30.4 i lag nr 724/1994 nekar en beskattningsbar person rätten till avdrag för den övervältrade erlagda mervärdesskatten på förvärv, återbetalning av den eller överföring av den till en påföljande beskattningsperiod för det fall personen tre beskattningsperioder i rad genomför mervärdesskattepliktiga utgående transaktioner i en omfattning som inte – då det är fråga om en extremt begränsad omfattning – anses motsvara vad som är rimligt att förvänta sig med beaktande av de tillgångar som personen tre år i rad förfogar över enligt bestämmelser i lag, och personen inte kan styrka att det föreligger objektiva förhållanden som utgör hinder och motiverar denna omständighet?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 3 juni 2022 – AHY mot The Minister for Justice

(Mål C-359/22)

(2022/C 303/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i det nationella målet

Klagande: AHY

Motpart: The Minister for Justice

Tolkningsfrågor

1. Omfattar rätten till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna i samband med ett "beslut om överföring" enligt bestämmelserna i artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 (nedan kallad Dublin III-förordningen) (¹), rätten till ett sådant effektivt rättsmedel när det gäller ett beslut som fattats av en medlemsstat i enlighet med artikel 17.1 i Dublin III-förordningen beträffande huruvida den ska utnyttja sitt utrymme för diskretionär bedömning enligt artikel 17.1 av huruvida den ska pröva en ansökan om internationellt skydd som den har mottagit från en tredjelandsmedborgare eller en statslös person, även om det inte föreligger någon sådan skyldighet enligt de kriterier som anges i Dublin III-förordningen?
2. Om fråga 1 ska besvaras jakande:
 - a) Följer det av detta att en anmodande medlemsstat är förhindrad att verkställa ett beslut om överföring till dess att en sökandes begäran om utnyttjande av detta utrymme för diskretionär bedömning enligt artikel 17.1 i Dublin III-förordningen har avgjorts?
 - b) Innefattar bestämmelserna i artikel 27.3, enligt vilken medlemsstaterna i sin nationella rätt ska föreskriva en av tre former av suspensiv verkan vid överklagande eller omprövning av beslut om överföring, ett överklagande av ett beslut enligt artikel 17.1 om att vägra utnyttja möjligheten att ta på sig ansvaret för en ansökan om internationellt skydd (nedan kallat ett beslut om avslag enligt artikel 17)?

- c) Är nationella domstolar, för det fall att ingen av de tre formerna av suspensiv verkan i artikel 27.3 föreskrivs i någon specifik nationell bestämmelse, skyldiga att, vid ett överklagande av ett beslut om avslag enligt artikel 17, bevilja uppskov i någon av dessa tre former i enlighet med nationell rätt och, om så är fallet, vilken?
- d) Ska vart och ett av de suspensiva rättsmedel som avses i artikel 27.3 tolkas så, att de medför att tidsfristen för verkställighet av ett beslut om överföring enligt artikel 29.1 i Dublin III-förordningen skjuts upp?

3. Om fråga 1 ska besvaras nekande:

- a) Utgör rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att en anmodande medlemsstat verkställer ett beslut om överföring till dess att en sökandes begäran om utnyttjande av detta utrymme för diskretionär bedömning enligt artikel 17.1 i Dublin III-förordningen har avgjorts?
- b) Utgör rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder för att en anmodande medlemsstat verkställer ett beslut om överföring till dess att ett överklagande i form av en ansökan om rättslig omprövning av ett beslut om avslag enligt artikel 17 i Dublin III-förordningen som framställts i enlighet med nationell rätt har avgjorts?
- c) Alternativt, innebär ett överklagande i form av en ansökan om rättslig omprövning av ett beslut om avslag enligt artikel 17 som framställts i enlighet med nationell rätt att tidsfristen för verkställighet av ett beslut om överföring enligt artikel 29.1 i Dublin III-förordningen skjuts upp eller har det på annat sätt suspensiv verkan på beslutet om överföring?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31)

Överklagande ingett den 6 juni 2022 av Planistat Europe och Hervé-Patrick Charlot av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 6 april 2022 i mål T-735/20, Planistat Europe och Charlot mot kommissionen

(Mål C-363/22 P)

(2022/C 303/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Planistat Europe, Hervé-Patrick Charlot (ombud: F. Martin Laprade, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- fastställa tribunalens dom i den del det däri fastställs att talan om ersättning för den skada som klagandena lidit till följd av falska anklagelser delvis kan tas upp till sakprövning,
- upphäva tribunalens dom i den del det däri fastställs att en del av klagandenas talan är preskriberad och i den del yrkandet om utomobligatoriskt skadeståndsansvar däri ogillas, och följaktligen
- fastställa att kommissionen har ådragit sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar,
- förplikta kommissionen att betala 150 000 euro i skadestånd för den ideella skada som Hervé-Patrick Charlot lidit,
- förplikta kommissionen att betala 11 600 000 euro i skadestånd för den ekonomiska skada som klagandena har lidit,
- förplikta kommissionen att offentligt erkänna det fel som den har begått och att återupprätta klagandenas anseende och rykte, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.